

నల్లధనం...

Null ధనం

ఆంగ్లమూలం: ముత్తు సుందరరాజన్

అనువాదం: కొల్లూరి సోమశంకర్

సింగిల్ పేజీ కథ

గుడి పూజారి బ్యాంకు కార్డు అడిగేసరికి నేను చిత్తరపోయాను. నేనందించిన వంద రూపాయల నోటుని, గాంధీ తాత బోసినవ్వని ఆయన తిరస్కరించాడు.

“నాయనా, ఈ కరెన్సీ నోటుకి పుణ్యలోకాలు ప్రాప్తించాయి. అది ఈ లోకంలో అన్ని భవబంధాలు తెంచుకుంది. దాని విలువ కోల్పోయి, ఓ కాగితం ముక్కలా మిగిలిందంటే...”

“అశ్చర్యంగా ఉంది పూజారిగారూ, అంటే మీ ఉద్దేశ్యంలో వంద రూపాయల నోట్లు మన దేశంలో ఇక చెల్లవా?”

“వందరూపాయల నోట్లకాదు, ఇండియాలో అసలు కరెన్సీనోట్లే చెల్లవు. అర్ధరాత్రి నుంచి అమలులోకి వచ్చిన ప్రభుత్వ నిర్ణయం నీకు తెలీదా?”

“ఎం నిర్ణయం? నాకేం తెలీదే? నేను నిన్న సాయంత్రమే ఇండియాకి వచ్చాను. సరైండి, అయితే రోజూవారీ లావాదేవీల మాటేమిటి?”

“కార్డులు చెక్కులు వాడాలి”

నేనప్పుడు పక్కడి తిరిగి గుడి గోడలపై చూసాను. రెండు కార్డు రీడర్ మెషిన్లు గోడకి బిగించున్నాయి. వాటి పక్కనే పూజల వివరాలు, రేట్ల పట్టిక, కోడ్ నెంబర్లు రాసున్నాయి. నా కార్డుని స్వైప్ చేసి, పూజ ముగించుకుని బయటకి వచ్చాను. మూల విరాట్టుకేసి చూసి నప్పుడు ఆయన నన్ను చూసి చిన్నగా నవ్వి నట్లనిపించింది. ఆ నవ్వుకి ఎన్నో అర్థాలు...! గుడిలో టెక్నాలజీ!

మనసుని చదవడం బిచ్చగాళ్ళకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. దైవాన్ని దర్శించుకుని, జనాలు ప్రశాంతంగా గుళ్ళోంచి బయటకి వచ్చే సమయం అడుక్కోడానికి సరైనదని వాళ్ళకి బాగా తెలుసు. కానీ నా మనసు ప్రశాంతంగా లేదు. నాచుట్టుపక్కల జరుగుతున్న సంఘటనలపై నా మదిలో ఎన్నో ప్రశ్నలు...! నా జేబులో ఉన్న రూపాయి బిళ్ళలు చివరికి బిచ్చగాళ్ళకి కూడ అక్కర్లేకుండా పోయాయి. ఎంటి వింత?

“అయ్యగోరు, డబ్బులు వద్దండీ! చిన్న చిన్న మొత్తాలకి బ్యాంకులు కాష్-స్లిప్లు ఇస్తున్నాయి. మేము కూడ వాటినే తీసుకుంటున్నాము. వాటిని మా ఎకౌంట్లలో జమ చేసుకుంటాం”.

నాకు నోట మాట రాలేదు.

“ఎంటి మీకు బ్యాంకు ఎకౌంట్లు కూడా ఉన్నాయా?” అని అడిగాను. వాళ్ళు తలూపడంతో, నా కళ్ళు సాసరులా పెద్దగా విచ్చుకున్నాయి...!

నేనిక భరించలేకపోయాను. నేరుగా మా మిత్రుడొకడి ఇంటికి వెళ్ళాను. సరిగ్గా ఆ సమయానికే వాళ్ళావిడ నూపర్ మార్కెట్కి వెదుతోంది. మా వాడేమో ‘కాష్-స్లిప్లు తీసుకో లేదంటే కార్డు తీసుకెళ్ళు’ అంటూ అమెకి జాగ్రత్తలు చెబుతున్నాడు.

నా ఆత్మతని ఆపుకోలేకపోయాను.

“ఒరే, నా ప్రశ్నలకి జవాబులు తెలుసుకోలేకపోతే, నేను మూర్ఖు

పోయేలా ఉన్నాను. ఈ మార్పులేంటి? అసలు దేశంలో ఏం జరుగుతోంది?” అని అడిగా.

“ఊరికే బేజారైపోకు. ముందు మంచినీళ్ళు తాగు”.

కాసినీ మంచినీళ్ళు తాగి వాడేం చెప్పాడో విందామని చెవులప్పగించా.

“ఈ నల్లధనం పెద్ద తలనొప్పి అయిపోయింది. మీడియా రిపోర్టులు గానీ, కుంభకోణాలుగానీ, రక్షణశాఖ ఒప్పందాలుగానీ, లేదా ఆస్తుల అమ్మకాలు కొనుగోళ్ళ విషయంలోగానీ, ఎన్నికలలోగానీ నల్లధనం ప్రధాన పాత్ర! బహుపాదిలా ఇది దేశమంతా విస్తరించింది. ప్రభుత్వం దీన్ని నియంత్రించాలనుకుంది. అందుకని గతంలో వాలంటరీ డిస్ క్లజర్ ఆఫ్ ఇన్ కం స్కీమ్ అనే పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. దాని ప్రకారం నీ దగ్గరున్న నల్లధనం వివరాలను వెల్లడించి, దాన్ని చట్టబద్ధంగా తెల్లధనంగా మార్చేసుకోవచ్చు. అయితే ఈ పథకం ద్వారా సాధించింది గోరంతే! ఒకప్పుడు ఆర్థిక వ్యవస్థకి సమాంతరంగా ఉన్న ఈ నల్లధనం తన జూలు విదిల్చి ఇప్పుడు వ్యవస్థకే సవాలుగా మారింది. చలామణిలో ఉన్న డబ్బు విలువకి దాదాపు మూడురెట్లు ఎక్కువ నల్లధనం ఉంది. అందుకే ప్రభుత్వానికి కొత్తచర్యలు తీసుకోక తప్పలేదు. మామూలు నోట్లని, నాణాలను చలామణిలోంచి తప్పించింది. కాబట్టి ఇప్పుడు దేశంలో కరెన్సీ నోట్లు నాణాలు చెల్లవు...” అంటూ మా వాడు వివరంగా చెప్పుకొచ్చాడు. “మరి జనాలు వాళ్ళ రోజూవారీ ఆర్థిక వ్యవహారాలను ఎలా నిర్వహిస్తారు?”

“చెక్కులు, కార్డుల ద్వారా! చిన్న చిన్న డినామినేషన్లకి బ్యాంకులు ప్రీ-ప్రింటెడ్ కాష్-స్లిప్లు ఇస్తాయి. వాటి మీద ఖాతాదారుల ఎకౌంట్ నెంబర్లు ఉంటాయి.

వాటిని ఉపయోగించి జనాలు ఏ ఊర్లో ఏం కొన్నా, బ్యాంకు స్టేట్ మెంట్లో నమోదైపోతుంది”.

“ఇది చాలా దారుణం! జనాల వ్యక్తిగత సమాచారాన్ని బహిర్గత పరచడం సబబు కాదు!” అన్నాను ఆదుర్దాగా.

“ఎం కాదు. బ్యాంకు ఎకౌంట్ స్టేట్ మెంట్ ని ఎవరికీ చూపించకుండా ఉంటే సరి” అన్నాడు మా వాడు తెలిగ్గా.

“అంటే నా ఎకౌంట్ స్టేట్ మెంట్ ని మా ఆవిడకి కూడ చూపించకూడదన్నమాట”.

“అవును. ఈసారి నువ్వెప్పుడైనా ఊరెళ్ళావనుకో. అక్కడ మందు కొట్టి జల్నా చేస్తే ఆ ఖర్చులన్నీ నీ బ్యాంకు ఎకౌంట్ స్టేట్ మెంట్ లో నమోదవుతాయి. మీ ఆవిడతో ‘ఆఫీస్ టూరని’ చెబితే ఆవిడ నీ ఎకౌంట్ స్టేట్ మెంట్ ని పరీక్షించే అవకాశం ఉంటుంది మరి...”

“నో... వీల్లేదు...” అంటూ నేను 72 ఫౌంటు సైజులో ఆరిదాను. గాఢనిద్ర నుంచి హఠాత్తుగా నాకు మెలకువ వచ్చింది. కళ్ళు తెరవగానే,

నాకేసి గాబరాగా చూస్తూ నావక్కనే నిలుచున్న మా ఆవిడ కనబడింది.